

Informatiebrief omgevingsallergie bij de hond (Atopie)

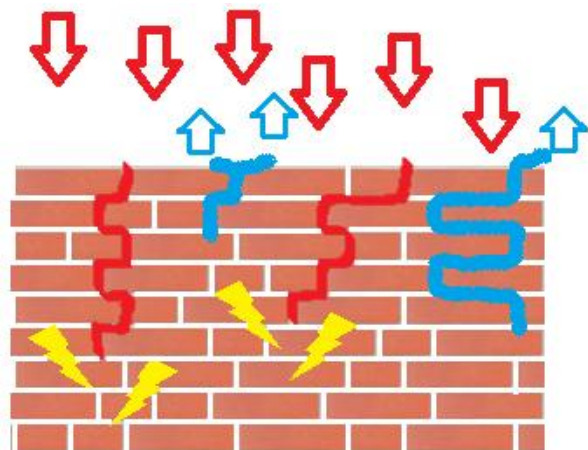
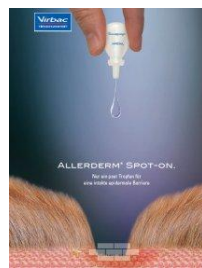
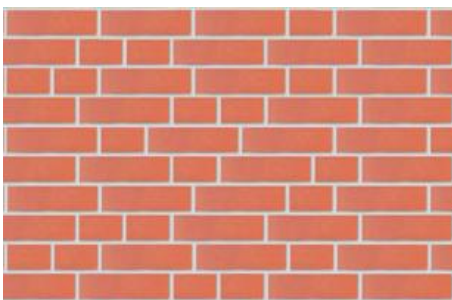
Atopie ofwel omgevingsallergie is een veelvoorkomende aandoening bij honden. Een atopie is een allergie voor bepaalde stoffen (allergenen) die in de omgeving voorkomen zoals omgevingsmijten, pollen, grassen en huidschilfers. Het komt vaak voor dat de hond voor meerdere dingen allergisch is. Ongeveer 10-30% van de honden heeft atopie.

Symptomen

Jeuk	Korsten	Roodbruine verkleuring van vacht door het likken	Secundaire infecties (bacteriën of gisten)(bultjes en pukkeltjes)
Roodheid van de huid	Kale plekken	(chronische terugkerende) oorontsteking	Verdikking en donkerverkleuring van de huid

Hoe ontstaan de symptomen?

Honden met omgevingsallergie zijn overgevoelig voor omgevingsallergenen. Dat wil zeggen dat het lichaam overgevoelig reageert op stoffen waar een gezonde hond niet of nauwelijks op zou reageren. Dit komt door een **erfelijke aanleg** waarbij het afweersysteem te heftig reageert. Daarnaast hebben deze honden een verminderde barrièrefunctie van de huid en dus een **overgevoelige huid**. In gezonde honden beschermt de huidbarrière tegen indringers zoals allergenen, bacteriën en gisten en uitdroging.

In een normale huid zitten de huidcellen goed aan elkaar vast zodat er een barrière tussen de buitenwereld en het lichaam wordt gevormd. Deze situatie is best te vergelijken met bakstenen en cement van een muur (zie bovenstaande figuur links). Bij honden met atopie is de huidbarrière verstoord doordat o.a. de samenstelling van de vetten in de cementlaag afwijkend is. De huid is kwetsbaarder en poreus waardoor de huid vocht verliest en bepaalde stoffen makkelijker kunnen binnen dringen. Dit is geïllustreerd in de bovenstaande figuur rechts.

Niet elke hond is even allergisch. Er zijn meerdere prikkels die jeuk uitlokken. Een hond heeft als het ware een jeukdrempel. Hij/zij is voor verschillende dingen allergisch maar begint pas klachten te vertonen wanneer hij/zij te veel met de allergenen in aanraking komt. De ene hond heeft een hogere jeukdrempel dan de andere (en dus minder snel jeuk). Naast de allergenen waarvoor de hond allergisch is, spelen ook omgevingsfactoren een rol in het ontstaan van jeuk. Temperatuur(schommelingen), luchtvochtigheid, stress en hormoonschommelingen (bv bij de loopsheid) kunnen bijdragen aan de jeuk, maar ook voedingsmiddelen, bacteriën en gisten

spelen een rol. Te hoge temperaturen en een te droge lucht (in de winter) kunnen dus ook jeuk uitlokken. Daarnaast draagt zwemmen in zoetwater ook een steentje bij in het verlagen van de jeukdrempel (zwemmen in de zee is altijd goed).

Door al deze factoren worden bepaalde cellen in de huid gestimuleerd tot het aanmaken van specifieke stoffen (o.a. histamine) die ontsteking veroorzaken. Op de huid kan men roodheid, zwelling of warmte waarnemen. Als de hond eenmaal begint met krabben, raakt de huid verder geïrriteerd en beschadigd waardoor ook de ontsteking van de huid verergert.

Diagnose

Hoe stellen we nu de diagnose omgevingsallergie? Er zijn een aantal criteria opgesteld, wij noemen deze de criteria van Favrot (2010). Als er 5 van deze criteria bij uw hond worden vastgesteld, kunnen we met ongeveer 80% zekerheid stellen dat uw hond atopie heeft.

Wanneer we een hond verdenken van atopie, zullen we andere mogelijke oorzaken moeten uitsluiten. Omdat omgevingsallergie heel erg op voedselallergie kan lijken, zal er gedurende 6-8 weken een **eliminatie**diëet moeten worden gevolgd. Als de klachten blijven bestaan na het volgen van dit diëet is voedselallergie minder waarschijnlijk. Huidontstekingen door ectoparasieten (bv vlooiënallergie), schimmels, bacteriën en gisten moeten eveneens uitgesloten of behandeld worden.

Tot slot zijn er twee manieren om tot de definitieve diagnose van omgevingsallergie te komen. Er bestaat een bloedonderzoek en een huidtest. Vroeger was de huidtest meer betrouwbaar maar tegenwoordig worden beide testen als even betrouwbaar beschouwd. Voor de huidtest moet het dier naar een dermatoloog en deze zal door middel van injecties onder huid een allergisch reactie kunnen meten. Dit onderzoek moet over het algemeen onder narcose plaatsvinden. De bloedtest is minder invasief en na het afnemen van het bloed wordt dit op gestuurd naar een speciaal laboratorium en volgt meestal binnen 1 week de uitslag (kosten rond de €285,-). Er bestaat ook een screeningtest om te zien of uw hond allergisch is voor bepaalde omgevingsstoffen; bij dit onderzoek krijgen we enkel een positief/negatief resultaat en geen uitslag waarbij we precies weten waarvoor uw hond allergisch is (kosten rond de €95,-).

Criteria van Favrot (2010)

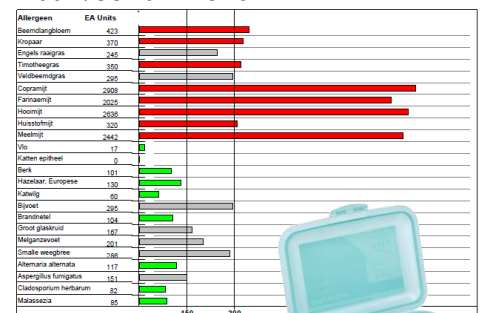
- Begin van verschijnselen tussen 6 mnd en 3 jaar leeftijd
- De hond leeft grotendeels binnenshuis
- Vanaf begin af aan heeft de hond jeuk (later komen de huidontstekingen)
- De jeuk reageert goed op corticosteroiden (zoals prednison)
- De voorpoten spelen mee
- De oorschelp is aangedaan (oorontsteking)
- De oorranden doen niet mee
- Geen huidafwijkingen op de rug

Behandeling

Er zijn meerdere behandelingsopties. Bijna altijd wordt er een combinatie van behandelingsvormen toegepast. We kunnen symptomatisch behandelen of de oorzaak aanpakken.

Op basis van de uitslag van het uitgebreide bloedonderzoek kan het laboratorium een speciale 'cocktail' maken die we kunnen gebruiken voor desensibilisatie. Deze therapie heet Allergeen Immune Specifieke Therapie (ASIT)(immuuntherapie) en werkt in ongeveer 60-70% van de gevallen.

Door middel van injecties dienen we een steeds grotere hoeveelheid van de allergenen waarvoor het dier gevoelig is toe. Het doel is dat het dier steeds minder gevoelig reageert op de blootstelling en dus minder allergisch wordt met minder klachten als gevolg. Als de therapie aanslaat dan zetten we deze voort (in principe levenslang). Kosten voor één behandelingstraject (10 maanden, +/- €30,- per maand) liggen rond de €270-365,-. Ook tijdens de immuuntherapie zullen we in het begin en mogelijk later een combinatie van onderstaande opties moeten gebruiken.

De allergische klachten zijn per individu verschillend. Zo is ook de behandeling niet voor elke hond hetzelfde. Graag willen we u helpen bij het vinden van de juiste behandelingsopties voor uw hond.

